

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
www.stnicholaschurch.net

Dragi enoriași,
SLUJBELE BISERICII NOASTRE
le puteți vedea doar prin
dispozitivele dvs. electronice făcând
click pe pagina de internet a Bisericii
www.stnicholaschurch.net
sau pe pagina de Facebook
St Nicholas Romanian Church, NY

PROGRAMUL LITURGIC in perioada 1 - 17 MAI

Sambata 2 Mai:

Parastas9.00 AM

Duminică 3 Mai: **DUMINICA a 3-a după PASTI**

Utrenie și Sfânta Liturghie 7:00 AM

Sambata 9 Mai:

Parastas9.00 AM

Duminică 10 Mai: **DUMINICA a 4-a după PASTI**

Utrenie și Sfânta Liturghie 7:00 AM

Sambata 16 Mai:

Parastas9.00 AM

Duminică 17 Mai: **DUMINICA a 5-a după PASTI**

Utrenie și Sfânta Liturghie 7:00 AM

Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

HRISTOS A INVIAT !

Invierea Domnului

Hristos a Inviat!

Nici un evanghelist nu descrie Invierea Domnului, deoarece nu au fost martori la aceasta minune. Evanghelistii consemneaza numai ceea ce s-a petrecut dupa ce Hristos a iesit din mormant. Din evangheliile aflam ca in prima zi a saptamanii, duminica, femeile mironosite au venit cu miresme la mormantul lui Hristos, cu care aveau de gand sa unga, dupa obicei, trupul lui Iisus. Maria Magdalena, venita cu celelalte femei, ajunge prima la mormant si uimita de vederea pietrei ridicate si a mormantului gol, nu le mai asteapta pe celelalte femei si alearga sa le vesteasca apostolilor cele petrecute. Ea nu mai vede ingerul, care le intampina pe celelalte femei si nici nu-i asculta mesajul - ca Hristos a inviat.

Pe cand femeile mironosite mergeau catre apostoli sa vesteasca cele intamplate, sunt intampinate de Hristos cu urmatoarele cuvinte: "Bucurati-va" si "Nu va temeti". El le repeta indemnul dat de inger: "Duceti-va si vestiti fratilor Mei, sa mearga in Galileea si acolo ma vor vedea". La mormant ajung si Ioan si Petru. Desi Ioan soseste primul, el intra in mormant dupa Petru. In afara de prezenta giulgiului si a mahramei, care indicau ca Hristos a inviat, apostolii au vazut in mormant ceva minunat. A fost o experienta invaluable in taina, care a constituit o adevarata iluminare. Din aceasta clipa, Ioan a crezut fara sovaiala in Invierea lui Hristos. Cei doi apostoli vor merge sa vesteasca si celorlalti

Invierea lui Hristos. Maria Magdalena, care ii urmasa pe cei doi ucenici, nu pleaca de la mormant, ramane aici sa planga. Gandul ei era ca trupul lui Iisus fusese furat. Pe cand plangea, potrivit Scripturii, i se arata doi ingeri. Dupa putin timp, i se arata si Hristos, pe care Il aseamana pentru inceput cu un gradinar, caruia ii cere sa-i vesteasca unde a fost pus Hristos. Dupa ce are loc recunoasterea lui Hristos, primeste misiunea sa mearga si sa vesteasca ucenicilor: "Mergi la fratii Mei si le spune: Ma voi sui la Tatal Meu si Tatal vostru".

Desi trupul lui Hristos fusese preamarit, Hristos accepta, in rastimpul celor 40 de zile, sa se adapteze dimensiunilor actuale ale universului uman. Acest "trup al slavei", dupa expresia paulina, nu mai este dependent nici de spatiu, nici de timp, caci nu mai face parte din lumea cazuta. Aratarile sunt un pogoramant fata de slabiciunea omeneasca. Domnul se face accesibil simturilor: poate fi vazut, auzit si chiar pipait. Hristos cel inviat este tot atat de real ca si Cel dinainte de Patimi, dar se afla la alt nivel existential, deoarece trupul Sau nu mai este supus mortii, in El straluceste Duhul. Desi trupul a fost indumnezeit, ca si natura Sa omeneasca, firile vor continua sa ramana neschimbate si de sine statatoare pentru vesnicie.

Invierea lui Hristos nu este o simpla revenire la viata pamanteasca, ci inceputul altei vietii: viata vesnica, in care trupul omenesc nu mai este supus stricaciunii. De aceea, Biserica Ortodoxa canta in ziua de Pasti: "Praznuim astazi omorarea mortii si inceputul unei alte vietii, vesnice".

Sfantul Maxim Marturisorul spune ca Mantuitorul a refacut chipul divin din om, lepadand in mormant, in dimineata Invierii, trasatura patimitoare. Din momentul mortii si a invierii Domnului, istoria intra in perioada eshatologica, iar Imparatia, aflata deocamdata in transcendent, tinde sa inglobeze treptat toata creatia. In Hristos cel inviat incepe transfigurarea lumii, dar aceasta transfigurare nu se descopera decat prin mijlocirea acelor care au atins culmile sfinteniei.

Trebuie sa retinem ca Invierea nu-L indeparteaza pe Hristos de oameni. El continua, chiar sezand de-a dreapta Tatalui, lucrarea de prefacere a lumii.

Cine poate vedea Invierea lui Hristos?

La aceasta intrebare Sfantul Simeon Noul Teolog raspunde: "Cei mai multi oameni cred in Invierea lui Hristos, dar foarte putini sunt cei ce o au si o vad in chip curat; cei ce n-au vazut-o insa nici nu se pot inchina lui Iisus Hristos ca unui Sfant si Domn, caci "nimeni, zice, nu poate sa spuna ca Iisus este Domn decat numai in Duhul Sfant" [1 Co 12,3], si altundeva: "Duh este Dumnezeu si cei ce se inchina Lui trebuie sa I se inchine in Duh si Adevar" [In 4, 24]. Caci nici preasfanta cantare, pe care o avem acum in fiecare zi in gura, nu spune: "Invierea lui Hristos crezand ", ci: "Invierea lui Hristos vazand, sa ne inchinam Sfantului Domnului Iisus, Unuia Celui fara de pacat".

Cum deci Duhul Sfant ne indeamna sa zicem acum: "Invierea lui Hristos vazand", ca unii ce am vazut-o, desi n-am vazut-o, de vreme ce Hristos a inviat o data pentru totdeauna acum o mie de ani, si nici atunci nu L-a vazut cineva Inviind? Oare dumnezeiasca Scriptura vrea ca noi sa mintim? Sa nu fie! Dimpotriva, ea ne indeamna mai degraba sa spunem adevarul: si anume ca in fiecare din noi, cei credinciosi, are loc Invierea lui Hristos, si aceasta nu o data, ci in fiecare ceas, atunci cand, precum spuneam, Insusi Stapanul Hristos invie Intru noi, stralucind si scanteind cu scanteierile nestricaciunii si Dumnezeirii.

Caci venirea [si prezenta] purtatoare de lumina a Duhului ne arata, ca niste zori, Invierea Domnului, sau mai degraba ne da harul de a-L vedea inviind pe El Insusi. De aceea si zice: "Dumnezeu este Domnul si S-a aratat noua" [Ps 117, 27] si, insemnand a doua Lui venire, adaugand, zicem asa: "Binecuvantat Cel ce vine Intru numele Domnului" [Ps 117,26]. Deci cator li Se arata Hristos inviind, li Se arata in chip cu totul duhovnicesc, fiind vazut cu ochii duhovnicesci. Pentru ca atunci cand vine in noi prin Duhul, ne invie din morti, ne face vii si ne da sa-L, vedem intreg si viu intru noi, pe El, Cel nemuritor si nepieritor; dar nu numai aceasta, ci ne daruieste si harul de a-L cunoaste limpede ca pe Unul ce impreuna-invie si este impreuna-preamarit cu noi [Ef 2, 6; Rm 8, 17], precum marturiseste toata Scriptura.

Cum va fi viata dupa inviere

Toti oamenii vor invia, fie ei drepti sau pacatosi. Hristos insusi ne-o spune: "vine ceasul in care toti cei din morminte vor auzi glasul Fiului Omului; si vor iesi cei care au facut cele bune spre invierea vietii, iar cei care au facut cele rele, spre invierea judecatii" (In 5, 28-29). Ne-o spune inca si Apostolul Pavel: "va sa fie invierea mortilor: si a dreptilor si a nedreptilor" (Fapte 24, 15). Iar Biserica canta: "Tot cel ce se duce la maica sa, pamantul, iarasi se va alcatui, ca sa ia chinuri sau daruri pentru cele ce-a facut in viata."

Cei aflati in viata la Parusie vor sta alaturi de cei ridicati din morti, trupurile lor preschimbându-se într-o clipita si ele in trupuri inviate. "Pentru ca de credem ca Iisus a murit si a inviat, tot asa credem ca Dumnezeu pe cei adormiti intru Iisus ii va aduce impreuna cu El. Caci aceasta va spunem, dupa cuvantul Domnului, ca noi cei vii, care vom fi ramas pana la venirea Domnului, nu vom lua-o inainte celor adormiti, pentru ca insusi Domnul, intru porunca, la glasul arhanghelului si la trambita lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, si cei morti intru Hristos vor invia intai. Dupa aceea, noi cei vii, care vom fi ramas, vom fi rapiti impreuna cu ei in vazduh, si asa pururea vom fi cu Domnul" (1 Tes. 4, 14-17). Iar in alta parte spune: "Nu toti vom muri, dar toti ne vom schimba" (1 Cor. 15, 51).

La inviere oamenii isi vor afla trupurile in care si-au petrecut viata pamanteasca. Acelasi trup, si nu altul va invia. "E sigur, spune Tertulian, ca nu alt trup, ci chiar acela pus in mormant va reveni la viata."

Sfantul Ioan Gura de Aur, la randul sau, scrie: "alt trup cade in pamant, si alt trup inviaza? Dar cum ar fi atunci inviere? Caci invierea este a trupului cazut si mort. Si daca alt trup cade, si altul inviaza, apoi atunci unde e biruinta aceea minunata si preaslavita impotriva mortii? Cum se va vedea atunci ca moartea da inapoi ce-a luat in robie?"; n-ar fi nedrept si fara sens ca trupul ce se bucura de

slava imparatiei sa fie altul decat cel care s-a nevoit in necazuri si osteneli pe acest pamant?

Asadar, trupul inviat va avea aceeasi natura ori esenta - va fi, adica, trup omenesc; pe langa aceasta, isi va pastra identitatea personala, va fi cu adevarat trupul unei anumite persoane, care poate fi astfel recunoscuta, iar nu al alteia. Fiecare va ramane, trup si suflet, "in propria-i natura si in propriul ipostas. Petru va fi Petru, Pavel va fi Pavel si Filip va fi Filip", spune Sfantul Macarie Egipteanul.

Asadar, nu e vorba nici de metempsihoza, nici de reincarnare. Atenagora Atenianul afirma ca invierea probeaza unicitatea si dainuirea persoanei si a existentei omenesti, in pofida sfasierii si nestatorniciei la care au fost supuse, mai cu seama prin moarte. El spune limpede ca numai prin inviere trupul si sufletul care au vietuit impreuna se regasesc, redand persoanei identitatea ei, de-acum pentru vecie.

Pretuirea deopotriva a sufletului si a trupului postuleaza in mod obligatoriu si invierea trupurilor moarte si descompuse, fara de care o noua impreunare fireasca a celor doua componente - suflet si trup - nu s-ar putea concepe. Cel care a primit minte si ratiune este omul intreg, nu numai sufletul singur. Datorita acestui fapt, omul trebuie sa dainuiasca etern sub forma ambelor elemente, fapt care ar fi de neconceput fara inviere. Caci daca n-ar exista inviere, atunci nici omul ca atare n-ar putea dainui. Nu poti spune ca oamenii se vor innoi daca sufletele nu se intorc in aceleasi trupuri, ca sa putem vorbi de aceiasi oameni. Si iarasi, e cu neputinta ca trupul si sufletul sa fie din nou impreuna daca nu admitem invierea".

Trupul inviat va fi cel care a fost si totusi altul. Sau, altfel spus, isi va pastra esenta, substanta, natura, dar fiintarea lui va fi cu totul alta. Folosind vocabularul Sfintelui Maxim Marturisitorul, vom spune ca-si va pastra logosul naturii sale, dar un alt mod de a fi. Tertulian explica lucrul acesta astfel: "un lucru poate sa se schimbe, iar substanta lui sa ramana aceeaasi; de altfel omul in intregime, in vremea de aici, ramane acelasi cat priveste firea, insa se schimba din multe puncte de vedere: isi schimba tinuta, greutatea, sanatatea, situatia, varsta, ocupatiile, profesiile,

regulile de viata, purtarile, fara sa se piarda nimic din omul care este, fara sa devina alt om; el nu inceteaza astfel de a fi acelasi om si nu se schimba intr-altul, ci i se schimba doar felul vietuirii. La inviere tot asa, ne preschimbam, ne primenim si ne innoim fara ca firea noastra sa se schimbe". Invierea ne schimba starea, iar nu natura, spune in continuare Tertulian. Iar Isaac Sirul zice ca la inviere, Hristos "ne va ridica in alta infatisare si ne va aduce intr-o noua alcatuire."

Felul in care va fiinta trupul inviat ramane o taina, abia luminata de cuvantul Scripturii atunci cand ni-l infatiseaza pe Hristos dupa invierea Sa, caci El inviind cu trupul nostru omenesc, inseamna ca trupul nostru inviat va fi asemenea cu trupul Lui. Vedem astfel ca trupul lui Hristos dupa inviere transcende legile materiei, trecand prin "portile incuiate, unde erau adunati ucenicii" (In 20, 19, 26) sau facandu-se dintr-o data ne vazut (Lc. 24, 31). Hristos mananca, e drept, cu ucenicii (Lc. 24-41-43), insa nu silit de foame, ci din iconomie, ca sa-i incredinteze ca nu e o naluca (cf. Mc. 6, 49; Lc. 24, 37), dupa cum se spune intr-o stihira de la Utrenia din duminici: "infricosati i-ai aratat pe ucenici, parandu-li-se ca vad duh, si necrezand ei, prin partasie la mancare, le-ai deschis lor mintea sa creada ca Tu esti." Dar toate acestea inca se petrec in aceasta lume, in care Hristos inviat ramane pana la inaltarea Sa la cer; pe cand lumea ce va sa fie e neasemanata, si altul va fi traiul nostru in trup innoit; a o cunoaste nu-i cu putinta cat ne aflam inca in trupul de lut.

Din vorbele Apostolului Pavel putem doar intrezari cum va fi trupul acela, cu totul aparte de cel de-acum: "Nu toate trupurile sunt acelasi trup, ci unul este trupul oamenilor si altul este trupul dobitoacelor si altul este trupul pasarilor si altul este trupul pestilor. Sunt si trupuri ceresti si trupuri pamantesti; dar alta este slava celor ceresti si alta a acelor pamantesti. Alta este stralucirea soarelui si alta stralucirea lunii si alta stralucirea stelelor. Caci stea de stea se deosebeste in stralucire. Asa este si invierea mortilor: se seamana trupul intru stricaciune, in viaza intru ne-stricaciune; se seamana intru necinste, in viaza intru slava; se seamana intru slabiciune, in viaza intru putere; se

seamana trup firesc, inviaza trup duhovnicesc. Daca este trup firesc, este si trup duhovnicesc. Omul cel dintai este din pamant, pamantesc; omul cel de-al doilea este din cer, toti ne vom schimba, deodata, intr-o clipeala de ochi, la trambita cea de apoi. Caci trambita va suna si mortii vor invia nesticaciosi, iar noi ne vom schimba. Caci trebuie ca acest trup stricacios sa se imbrace in nesticaciune si acest trup muritor sa se imbrace in nemurire" (1 Cor. 15, 39-53).

Din toate cele de mai sus se intelege ca trupul inviat este trup duhovnicesc, nesupus legilor care guverneaza acum materia, spatiul si timpul, plin de putere, nesticacios, nemuritor.

Sfintii Parinti, intemeindu-se pe aceste cuvinte ale Scripturii, infatiseaza invierea drept "restaurare a omului intreg", cand sufletul se va insoti din nou cu trupul, de asta data trup innoit. Sfantul Grigorie de Nyssa spune ca restaurarea aceasta inseamna resezarea omului in starea lui din vremea cand petrecea in Rai.

Invierea nu este nimic altceva decat restaurarea firii noastre in starea ei de la inceput"; "Dumnezeu, prin inviere, va readuce firea omeneasca la starea ei dintai".

Trupul inviat, izbavit de neputintele si betesugurile sale mostenite prin cadere, isi va afla desavarsirea initiala; iar "desavarsirea restatornicita nu mai poate fi in nici un fel stirbita o data ce i se da inapoi tot ceea ce pierduse". Vietuirea lui nu va mai fi atunci pamanteasca, supusa ingustarilor, stramtorarilor si marginirilor acestei lumi. Va deveni "eterat si fin, si nu se va mai vedea ca trup material"; atunci "se va face asemenea sufletului", dar nu va fi sufletesc, ci duhovnicesc. Nemaipurtaand chipul celui pamantesc, ci chipul Celui ceresc (cf. 1 Cor. 15, 49), el va fi nepatimitor si nesticacios, nu va duce lipsa de hrana ori de somn, nu va sti de boala, de durere ori de neputinta, si nimic nu-l va putea vatama. Si pentru ca Hristos a nimicit definitiv moartea, trupul va fi de-acum si el nemuritor. Nesticaciunea si nemurirea nu le primeste omul ca simpla cinstire ori rasplata, ci pentru ca sa-si poata duce viata lui cea noua, ce nu cunoaste schimbare ori sfarsit, fie ca-i fericita, fie ca-i vrednica de plans. La inviere, trupul se va

uni desavarsit cu sufletul", scaldandu-se impreuna in lumina dumnezeiestilor haruri.

Invierea nu inseamna doar innoirea si preschimbarea trupului; ea il muta pe om in viata cea noua si neasemanata, in care, eliberat din stransoarea materiei, nu mai are nevoie de aer, de hrana, sau de impreunare trupeasca, ca sa nu se stinga. De aceea, pe drept cuvint Sfintii Parinti s-au intrebat daca trupul va invia cu toate ale sale - din care multe nu-i vor mai fi de nici un folos -, daca asadar va fi cu adevarat restaurat in intregimea sa, in deplinatatea firii sale.

Parintii spun ca trupul isi va pastra toate organele sale. Insa, adauga Tertulian, lucrarea lor va inceta; de altfel, arata el, si in viata aceasta "e cu putinta sa nu te folosesti de stomac sau de partile trupului ce slujesc impreunarii dintre barbat si femeie" in vreme de post si infranare, fara ca deplinatatea omului sa fie in vreun fel vatamata. Folosindu-se de un vocabular mai precis, Parintii capadocieni, Sfintii Maxim Marturisorul si Ioan Damaschin si cei care le-au urmat afirma ca trupul isi va pastra puterile (sau facultatile), dar ca ele nu vor fi active. Dar chiar Tertulian vine si spune ca s-ar putea ca puterile trupului sa nu ramana "nelucratoare, caci nimic nu-i lipsit de folos inaintea lui Dumnezeu".

Cu judecata ar fi sa spunem ca organele trupului devenit duhovnicesc si ceresc sunt si ele transfigurate, si tot asa vor fi si lucrarile lor (cf. Filip. 3, 21), dupa cum ne lasa sa intrezarim Sfanta Scriptura si experienta mistica atunci cand vorbesc de simtiri duhovnicesci sau de folosirea in chip duhovnicesc a madularelor trupului.

Viata cea noua inseamna si schimbare a legaturilor dintre oameni: cele trupesti, dintre barbat si femeie, si cele de rudenie vor pieri, fara sa piara insa unirea, apropierea si iubirea, cu totul spiritualizate. "Cand vor invia din morti, nici nu se mai insoara, nici nu se mai marita, ci sunt ca ingerii in ceruri", spune Mantuitorul Hristos (Mc. 12, 25; cf. Mt. 22, 30; Lc. 20, 35-36).

Mai intai de toate, prin inviere omul ajunge iar intreg cum a fost, cu trup si suflet, potrivit firii sale; despartirea sufletului de trup in tot acest rastimp dintre moarte si invierea de obste nu doar e nefireasca, ci e impotriva firii.

Daca omul e harazit vesniciei, spune Atenagora, atunci el are nevoie si de trup, nu doar de suflet, ca unul care e alcatuit din acestea doua: "omul trebuie sa dainuiasca etern sub forma ambelor elemente"; or, fara inviere, "o noua impreunare fireasca a celor doua componente - suflet si trup - nu s-ar putea concepe". Asadar, "daca n-ar exista inviere, atunci nici omul ca atare nu ar putea dainui."

Apoi invierea se face spre judecata: "Prin urmare vom invia. Sufletele se vor uni cu trupurile. Si asa ne vom apropia de infricosatul scaun de judecata al lui Hristos." Caci sufletul si trupul care au vietuit injugate, impreuna vor da seama de cele ce-au lucrat, bine ori rau. Astfel Tertulian spune ca "omul intreg este alcatuit prin punerea laolalta a celor doua elemente, si de aceea inaintea Judecatii vor sta si unul si celalalt, caci fapтура trebuie judecata in intregimea ei, pentru ca neindoielnic nu poate trai altfel decat intreaga. Asadar, asa cum a trait omul, asa va fi judecat, pentru ca se judeca felul vietuirii sale. Si pentru ca insasi viata este adusa inaintea judecatii, ea trebuie cercetata cat priveste ambele elemente datorita carora s-a depanat ca viata."

Trebuie sa fie inviere, scrie Atenagora, pentru ca "odata adunate cele despartite, flecare om sa-si poata primi rasplata dreapta pentru ceea ce a savarsit bun ori rau prin mijlocirea trupului", caci "pentru fiecare dintre faptele savarsite in timpul vietii, cercetate la Judecata, omul este raspunzator, iar nu sufletul singur".

In cele din urma, omul va invia cu trupul, ca asa, intregit, sa intre in latura in care il va pune Domnul Hristos. Caci pana atunci, numai cu sufletul se bucura omul de odihna, slobozenia si veselia Raiului; si numai cu sufletul se indura chin, intemnitare si osanda in iad. Dupa aceea insa vor simti si-n trup desfatara ori suferinta. Caci, dupa cum spune Apostolul Pavel: "noi toti trebuie sa ne infatisam inaintea judecatii lui Hristos, ca sa ia fiecare dupa cele ce a facut prin trup, ori bine, ori rau" (II Cor 5, 10). Iar "cand e vorba de fapte trupesti, scrie Tertulian, trupul trebuie sa plateasca, caci el le-a savarsit".

Sufletul singur, dupa cum spune Sfantul Ioan Gura de Aur, nu poate gusta desavarsit bunatatile cele vesnice ale imparatiei; si nici osanda din iad n-ar fi deplina: "Ca de-ar

ramane sufletul de mii de ori nemuritor - dupa cum chiar si este -, totusi fara de trup nu se va putea invrednici de acele bunatati negraite"; "daca trupul nu inviaza, atunci sufletul ramane neincununat si in afara de fericirea cea din ceruri"; si tot asa, fara trup "nici nu va putea fi pedepsit".

Jean Claude-Larchet

Valeriu Gafencu -Imn al Invierii

Va cheama Domnul slavei la lumina,
Va cheama mucenicii-n vesnicii,
Fortificati biserica crestina
Cu pietre vii zidite-n temelii.

Sa creasca-n inimile voastre
Un om nascut din nou armonios,
Pe sufletele voastre sa se-mlante
Pecetea Domnului Iisus Hristos.

Un clopot tainic miezul noptii bate
Si Iisus coboara pe pamant;
Din piepturile noastre-nsangerate
Rasuna Imnul Invierii sfant.

Veniti crestini, luati lumina
Cu sufletul smerit, purificat;
Veniti flamanzi, gustati din cina,
E nunta Fiului de Imparat.